

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/28/2016
Identifikačné číslo spisu:	1213211217
Dátum vydania rozhodnutia:	12.05.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1213211217.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne B. C., bývajúcej v N., E. XX, zastúpenej JUDr. Gabrielom Blehom, advokátom v Bratislave, L. Dérera 2, proti žalovanej R. B. INVESTMENT, spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Krížna 64, zastúpenej opatrovníčkou M. S., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava V, o náhradu mzdy, vedenej Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 50Cpr/2/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. augusta 2015 sp. zn. 8NcC/53/2015, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Žiadna z účastníčok nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave zhora označeným uznesením rozhodol o nevyklúčení sudkyne Okresného súdu Bratislava II JUDr. Ivany Dančovej z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 50Cpr/2/2013.

Proti takémuto uzneseniu podala žalobkyňa dovolanie namietajúc nesprávnosť právneho posúdenia veci i nedostatočne zisteným skutkovým stavom. Prípustnosť dovolania odôvodnila neprípustnosťou odvolania, uvedenou v poučení. Aj na výzvu súdu prvého stupňa z 29. októbra 2015, požadujúcu doplnenie podania označeného za dovolanie zotrvala na tom, že jej záujmom bolo (a je) napadnúť rozhodnutie krajského súdu dovolaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) skúmal predovšetkým v zmysle ustanovenia § 103 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“) podmienky, za ktorých môže o dovolaní konať a dospel k záveru, že v prejednávanej veci ide o prípad výskytu takej prekážky konania, ktorú nemožno odstrániť, a ktorej existencia bráni pokračovaniu v konaní o dovolaní (a i zaobzeraní sa takýmto podaním z pohľadu skúmania vecnej opodstatnenosti ním uplatňovaných námietok).

I keď O. s. p. neobsahuje výslovný výpočet podmienok, za ktorých môže súd vo veci konať (zákonom označovaných aj za podmienky konania) a tieto ani výslovne nedefinuje, zo zákonnej úpravy jednotlivých takýchto podmienok možno vyvodiť, že medzi ne patria také podmienky na strane súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby mohol byť dosiahnutý cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci už zo základných ustanovení O. s. p. (v prvej hlave prvej časti zákona). Na strane súdu k podmienkam konania patria tie, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Jednou z takýchto podmienok je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe a chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania (alebo nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť).

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov a podľa odseku 2 rovnakého ustanovenia o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 10a O. s. p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (odsek 1); o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu (odsek 2); o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (odsek 3) a o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu (odsek 4).

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 vety prvej O. s. p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Už prvé z vyššie odcitovaných ustanovení základného predpisu civilného procesného práva Slovenskej republiky nepripúšťa žiadnu pochybnosť o tom, že dovolaniami možno napádať iba právoplatné rozhodnutia odvolacích súdov, teda len také rozhodnutia, ktoré sú výsledkom preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. O taký prípad ale v prípade rozhodnutia súdu vyššieho stupňa o vylúčení alebo nevylúčení sudcu súdu nižšieho stupňa nejde. Pri zákonnej úprave rozhodovania o vylúčení sudcov rozhodne nemožno ponechať bez povšimnutia zámerné vyhnutie sa zákonodarcom slovnému spojeniu „odvolací súd“ (či presnejšie adjektívu „odvolací“) a ich nahradenie slovným spojením „nadriadený súd“, resp. adjektívom „nadriadený“ (tu por. § 16 O. s. p.) a práve preto tu musí dôjsť aj k uplatneniu tej zásady interpretácie práva, podľa ktorej pojmom vyjadreným v právnych predpisoch rovnako treba zásadne pripisovať význam rovnaký a naopak pojmom vyjadreným rozdielne význam rozdielny (pravidlo, podľa ktorého rôznosť výraziva má svoj význam).

Ak teda O. s. p. obsahuje úpravu funkčnej príslušnosti najvyššieho súdu len na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích (nie aj nadriadených) a rozhodnutiam najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho (i tu nie aj nadriadeného), musí to mať za následok ten záver, že na rozhodovanie najvyššieho súdu o dovolaní proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým tento rozhodol o námietke zaujatosti ako nadriadený súd, chýba najvyššiemu súdu funkčná príslušnosť. Takýto záver inak treba považovať za súčasť ustálenej judikatúry občianskoprávného kolégia najvyššieho súdu - v tejto súv. por. napr. uznesenia vo veciach sp. zn. 1 Cdo 237/2012, 2 Cdo 205/2012, 3 Cdo 94/2013, 4 Cdo 316/2013, 4 Cdo 317/2013, 5 Cdo 176/2013, 6 Cdo 164/2012 alebo 7 Cdo 117/2013.

So zreteľom k už uvedenému tak najvyšší súd i v tejto veci musel konštatovať, že na prejednanie

dovolania žalobkyne mu chýba funkčná príslušnosť. Keďže chýbajúca funkčná príslušnosť predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, dovolacie konanie bolo nutné podľa § 104 ods. 1 vety prvej O. s. p. v spojení s ustanovením § 243c rovnakého zákona zastaviť.

O trovách dovolacieho konania bolo potom rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c/, § 224 ods. 1 a § 243b ods. 5 O. s. p. uplatnením pravidla uvedeného v prvom z takýchto ustanovení. Taký postup bol namieste preto, že zastavenie dovolacieho konania zavinila (dovolaním podaným napriek nedostatku podmienky konania) žalobkyňa, žalovanej však v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Aj keby mal platiť opak, nebol podaný návrh na priznanie náhrady, ktorý je zákonnou podmienkou rozhodovania o jej priznaní a i prípadného vyzývania na vyčíslenie náhrady, ak súd rozhoduje rozhodnutím, ktoré sa nevyhlasuje (§ 151 ods. 1 a 4 O. s. p.). Na použitie zákonnej výnimky pri rozhodovaní o trovách konania skončeného zastavením podľa § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. preto nebol dôvod.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok